

a w braku tegoż — pobytu dłużnika w dniu powstania obowiązku podatkowego.

2. Właściwość miejscową urzędu skarbowego przy zobowiązaniach solidarnych określa się kolejno:

1) przy zobowiązaniach na rzecz osób, wymienionych w art. 12 ust. 1 pkt 1 — według siedziby tych osób,

2) przy zobowiązaniach zabezpieczonych hipoteką — według siedziby sądu prowadzącego księgę wieczystą,

3) przy zobowiązaniach wynikających z ksiąg handlowych — według miejsca siedziby, zamieszkania lub pobytu osoby prowadzącej księgę handlowe lub mającej obowiązek ich przechowywania,

4) przy zobowiązaniach opartych na ugodach i orzeczeniach sądowych — według siedziby sądu, przed którym zawarto ugodę lub który wydał orzeczenie,

5) przy zobowiązaniach opartych na aktach notarialnych lub uwierzytelnionych notarialnie dokumentach — według siedziby notariusza.

3. W miejscowości, w której znajduje się kilka urzędów skarbowych, właściwym jest w przypadkach określonych w ust. 2 — 1 urząd skarbowy.

Art. 25. Obywatelskie komisje podatkowe ustalają na podstawie materiałów przekazanych przez urzędy skarbowe (art. 23) wysokość zobowiązania podatkowego.

Art. 26. 1. Przy ustalaniu wysokości zobowiązania podatkowego obywatelskie komisje podatkowe i komisje odwoławcze mają prawo, kierując się ogólnym położeniem gospodarczym podatnika obniżyć przypadający podatek w granicach do 50%. W szczególności dotyczy to także przypadku, gdy zobowiązania pieniężne ciążyą na budynkach lub częściach budynków (lokalach), do których mają zastosowanie przepisy dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 36, poz. 259, Nr 50, poz. 383 i z 1949 r. Nr 18, poz. 114).

2. Orzeczenie komisji powinno zawierać uzasadnienie.

Art. 27. 1. Przed uiszczeniem podatku, przypadającego od wzbogacenia, wynikającego z wygasłego w części lub w całości zobowiązania pieniężnego zabezpieczonego hipoteką, nie może nastąpić bez zezwolenia właściwego urzędu skarbowego wykreślenie hipoteki w księgach wieczystych.

2. Jeżeli przedmiotem aktu notarialnego, który ma być sporządzony, lub dokumentu, na którym notariusz

ma uwierzytelnić podpis, ma być przejście praw i obowiązków, wynikających z zobowiązań pieniężnych podlegających przepisom niniejszego dekretu lub wygaśnięcie zobowiązań pieniężnych, notariusz może sporządzić akt lub uwierzytelnić własnoręcznie podpisu tylko za uprzednim zezwoleniem właściwego urzędu skarbowego lub po stwierdzeniu, że należy podatek od wzbogacenia, wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych będących przedmiotem aktu lub dokumentu został uiszczony. Stwierdzenie to powinno być uwidocznione na akcie lub dokumencie. Niezależnie od powyższego notariusz obowiązany jest przesłać właściwemu urzędowi skarbowemu w terminie tygodniowym od daty sporządzenia aktu lub zaświadczenia dokumentu odpis sporządzonego aktu lub zaświadczonego przez niego dokumentu. Koszta sporządzenia odpisu ponoszą strony.

Art. 28. Minister Skarbu może na całym obszarze Państwa lub na poszczególnych jego częściach przyznawać częściowe lub całkowite zwolnienie od podatku zarówno w stosunku do poszczególnych kategorii zobowiązań pieniężnych, jak również w stosunku do poszczególnych grup podatników.

Art. 29. Podatek od wzbogacenia wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych jest podatkiem osobistym.

Art. 30. Przepisy niniejszego dekretu nie dotyczą wzbogacenia z regulacji zobowiązań pieniężnych ciążyących na przedsiębiorstwach, które podpadają pod przepisy ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17). Opodatkowanie wzbogacenia, wynikającego z regulacji tych zobowiązań, unormują oddzielne przepisy.“;

4) dotychczasowe art. 12 i 13 oznaczają się jako art. 31 i 32.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

334

DEKRET

z dnia 5 sierpnia 1949 r.

o ochronie wolności sumienia i wyznania.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Rzeczpospolita Polska poręcza wszystkim obywatelom wolność sumienia i wyznania.

Art. 2. Kto ogranicza obywatela w jego prawach ze względu na jego przynależność wyznaniową, przekonania religijne lub bezwyznaniowość, podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 3. Kto w jakikolwiek sposób zmusza inną osobę do udziału w czynnościach lub obrzędach religijnych albo ją od tego udziału bezprawnie powstrzymuje, podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 4. Kto nadużywa wolności wyznania, odmawiając udostępnienia obrzędu lub czynności religijnej

z powodu działań lub poglądów politycznych, społecznych albo naukowych, podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 5. Kto obraża uczucia religijne, znieważając publicznie przedmiot czci religijnej lub miejsce przeznaczone do wykonywania obrzędów religijnych, podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 6. Kto publicznie nawołuje do waśni na tle religijnym albo je pochwała, podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 7. § 1. Kto publicznie lży, wyszydza lub poniża grupę ludności albo poszczególną osobę z powodu przynależności wyznaniowej, przekonań religijnych lub bezwyznaniowości, podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto narusza nieetykalność cielesną człowieka z powodu jego przynależności wyznaniowej, przekonań religijnych lub bezwyznaniowości.

§ 3. Kto dopuszcza się innego czynu przestępnego skierowanego przeciwko grupie ludności lub poszczególnej osobie z powodu przynależności wyznaniowej, przekonań religijnych lub bezwyznaniowości,

podlega karze więzienia.

§ 4. Jeżeli z czynu określonego w § 3 wynika śmierć lub ciężkie uszkodzenie ciała albo nastąpiło zakłócenie normalnego biegu życia publicznego lub zagrożenie bezpieczeństwa powszechnego,

sprawca podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat trzech lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 8. §-1. Kto nadużywa wolności wyznania i sumienia w celach wrogich ustrojowi Rzeczypospolitej Polskiej,

podlega karze więzienia od lat trzech.

§ 2. Kto czyni przygotowania do popełnienia przestępstwa określonego w § 1,

podlega karze więzienia.

Art. 9. Kto, nadużywając wolności wyznania w celu osiągnięcia korzyści osobistej, majątkowej lub innej, wyzyskuje łatwowierność ludzką przez szerzenie fałszywych wiadomości lub wprowadza w błąd inne osoby przez oszukańcze lub podstępne czynności,

podlega karze więzienia.

Art. 10. Kto bierze udział w porozumieniu mającym na celu popełnienie przestępstwa określonego w art. 3—9 albo świadomie uczestniczy w zbiegowisku publicznym, które wspólnymi siłami dopuszcza się takiego przestępstwa,

podlega karze więzienia lub aresztu.

Art. 11. Kto wbrew swemu obowiązkowi nie przeciwdziała popełnieniu przestępstwa określonego w art. 3—10,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 12. Kto w jakikolwiek sposób nawołuje lub zachęca do popełnienia czynów określonych w art. 2-11, zaleca ich dokonanie lub je publicznie pochwała,

podlega karze więzienia.

Art. 13. W razie skazania na więzienie za przestępstwo przewidziane w niniejszym dekrete sąd może orzec utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

Art. 14. W sprawach o przestępstwa przewidziane w dekrete niniejszym właściwe są sądy apelacyjne.

Art. 15. Uchyła się moc prawną przepisów kodeksu karnego z 1932 r. i przepisów dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 152) w zakresie unormowanym przepisami niniejszego dekretu.

Art. 16. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 17. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

335

DEKRET

z dnia 5 sierpnia 1949 r.

o zmianie niektórych przepisów prawa o stowarzyszeniach.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. — prawie o stowarzyszeniach — (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 94, poz. 808, z 1946 r. Nr 4, poz. 30 i z 1949 r. Nr 41, poz. 293) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Zakazane jest tworzenie stowarzyszeń, przyjmujących zasadę bezwzględnego posłuszeństwa członków władzom stowarzyszenia.

Przepis ten nie stosuje się do zakonów i kongregacji duchownych w zakresie wykonywania kultu religijnego.“;

2) wprowadza się nowy art. 6¹ w brzmieniu:

„Art. 6¹. Związki religijne prawnie nie uznane podlegają przepisom niniejszego prawa.“;

3) w art. 9 pkt a) otrzymuje brzmienie:

„a) związki religijne (wyznania) prawnie przez Państwo uznane“.

Art. 2. 1. Stowarzyszenia (zrzeszenia), które były wyłączone spod przepisów prawa o stowarzyszeniach na podstawie art. 9 pkt a) w dawnym brzmieniu oraz związki religijne prawnie nie uznane, ulegają rozwiązaniu, jeżeli w ciągu dni 90 od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu nie uczynią zadość przepisom prawa o stowarzyszeniach. O przeznaczeniu ich majątku zadecyduje Rada Ministrów.

2. Minister Administracji Publicznej określi w drodze rozporządzenia odrębny tryb postępowania w sprawie rejestracji i zgłoszeń dla:

a) zakonów i kongregacji duchownych,

b) innych zrzeszeń, mających na celu wykonywanie kultu religijnego prawnie uznanych kościołów i związków religijnych,

c) związków religijnych prawnie nie uznanych.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Ochab*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierzbowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: w z. *H. Jabłoński*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:

K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: w z. *St. Tkaczow*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *T. Kochanowicz*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: w z. *Z. Lipiński*